

איסור ספרחים

וונאים אומרים: אין ספרחים אסורים מדבר תורה אלא טופרים אם כן למה אמר "חן לא ברע ולא נאף את תנאותיו" - אמרת לנו לא תרער' ומה שאנו אוספים אין מכנים ליקוטם אמרת לנו "בעזרותך..." ומה און אוכלים מן הביעור ויליה?

רבי עקיבא אמרת נא... (בר. ר.): וכי תאמרו - עתידים אתם לומר "מה נאכל בשנה השבעית, חן לא נרע ולא נאף את תנאותינו"? אם אין לנו וורדים מה אנו אוספים? אמר רבי עקיבא: מכאן סמכה חכמים על הספרחים שהו אסורים בשביעית.

שמעון א (ב, ל):
"ויהי כל הנוצר בביתך יבוא להשתוחת לו לאוגרת כסף וככר לחם ואמר **שפחני** נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם".

רד"ק: "שפחני נא – חברני נא".
מצודת דוד: "אספני וחברני נא אל אחת ממשות הכהנים לאכול בזיה פת לחם".

ישעיהו (מיד, א): "כי יرحمך ה' את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלה הגער עליהם ונספו על בית יעקב".

דרעים שנרעו בשמייה עצמה

רמב"ם (ב"ד הת' ח)
ערבר חרטו
בשדייתן ויצא
לשלוחה. אפ"ה
במושאי שביעת
בצער הספרחים.

חיזון איש עצמה
במגילה שנותה
בביסוי אסורה רך
מדרבנן - שי שלביב
"בכל גזרת ספרחים"
בביסוי יהו אסורי,
והסיפוף לאסרו אף
בעל מלאיה.

חוון אש (י, ז)
מייקין מן
הירושלמי
שחתובאה
שנדרעה באיסור
אסורה מן
התורה מדין
"געבד"

רמב"ם הלכות שמיטה וובל פרק ד הלכה ב

ומדברי ספרחים שייהיו כל הספרחים אסורי
באכילה, ולמה גוזר עליהם מפני עברית עבירה,
שלא ילק ויזרע תבואה וקטניות וזרעוני גנה בתוך
שזהו בסתר, וכשיצמח יאכל מהם ויאמר
ספרחים הן, לפיכך אסרו כל הספרחים הצומחים
שבשביעית.

(ב) הרב יוסף גב' רטמן

ירקות שנרעו קודם השמייה

רמב"ם הלכות שמיטה וובל
פרק ד הלכה יא
חאו והדוחן והפריגים
והשומם פול החצר שעוט
לרגע הולכו בהן אחר גמר פריר
אם נגרר רטם קודם ר' הר
אל מותרין בשבעית בפריר
שנית, ואם נגרר אחר ר' הר
על פי שחרישו קודם ר' הרה
אל אסורים מיום ספרחים".

ר"ש (פ"ט מ"א):
וציריך לומר דכל זה...
בשל ערבע שביעית...
ובירק אזלין בתה
לקתייה... ריך שגדל
קצת בששית ותוסיף
בשבעית, הנהו ספרחים
שישית מיקרו ולא
ספרחים שביעית.

משנה שביעית, פ"ח, ז :
האומר לפועל: "הא לך
איסר זה ולקוט לי ירך
היום" – שכרו מותר.

(ב) הרב יוסף גב' רטמן